

Plenarhandling

**B9-0503/2022 }
B9-0504/2022 }
B9-0509/2022 }
B9-0518/2022 }
B9-0519/2022 }
B9-0520/2022 } RC1**

22.11.2022

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

B9-0503/2022 (The Left)

B9-0504/2022 (PPE)

B9-0509/2022 (Renew)

B9-0518/2022 (ECR)

B9-0519/2022 (Verts/ALE)

B9-0520/2022 (S&D)

om skydd av djurhållning och stora rovdjur i Europa
(2022/2952(RSP))

Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Daniel Buda, Alexander Bernhuber
för PPE-gruppen

Clara Aguilera, César Luena
för S&D-gruppen

Ulrike Müller, Róza Thun und Hohenstein

RC\1267672SV.docx

PE737.706v01-00 }
PE737.707v01-00 }
PE738.835v01-00 }
PE738.844v01-00 }
PE738.845v01-00 }
PE738.846v01-00 } RC1

för Renew-gruppen
Thomas Waitz
för Verts/ALE-gruppen
Bert-Jan Ruissen
för ECR-gruppen
Anja Hazekamp
för The Left-gruppen

Europaparlamentets resolution om skydd av djurhållning och stora rovdjur i Europa (2022/2952(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020)0380),
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv¹,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2017 om en handlingsplan för naturen, människorna och näringslivet²,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet)³,
- med beaktande av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen)⁴,
- med beaktande av kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit),
- med beaktande av kommissionens tillkännagivande *Vägledningsdokument om strikt skydd av djurarter av gemenskapsintresse enligt habitatdirektivet* (C(2021)7301),
- med beaktande av artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I många delar av Europa ökar utbredningen eller återkoloniseringen av vissa stora rovdjur, särskilt vargar och björnar som har varit borta från dessa områden under ganska lång tid, vilket gör att de kommer i konflikt med mänsklig verksamhet, i synnerhet extensivt bete av får och nötkreatur. Det finns betydande kostnader för nomadiserande boskapsskötare till följd av utarmning av deras besättningar och de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna och regionerna när det gäller åtgärder, och i vissa fall brist på sådana, för att stödja sina jordbrukare och offentliga medel som de ställer till deras förfogande för kompensation och anpassning.
 - B. Lagstiftningsåtgärder såsom habitatdirektivet och internationella fördrag såsom Bernkonventionen har bidragit till återhämtningen av stora rovdjur, däribland varg, brunbjörn, europeisk lo och järv. Antalet stora rovdjur på den europeiska kontinenten uppgick under 2012 till 9 000 europeiska loar, 17 000 brunbjörnar, 1 250 järvar och 12 000 vargar. Antalet vargar har ökat betydligt under de senaste 10 åren, upp till 17 000 enligt en bedömning som gjordes 2018⁵, medan antalet för andra arter är

¹ EUT C 67, 8.2.2022, s. 25.

² EUT C 356, 4.10.2018, s. 38.

³ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁴ EGT L 38, 10.2.1982, s. 3.

⁵ IUCN:s rödlista över hotade arter, '[Canis lupus \(Grey Wolf\)](#)', hämtad den 23 november 2022.

detsamma. På grundval av bästa tillgängliga uppgifter kommer det totala antalet vargar i EU-27 år 2022 sannolikt att ligga i storleksordningen 19 000 och kommer sannolikt att överstiga 21 500 i det geografiska Europa⁶. De senaste tio åren har en ökning av vargpopulationen med över 25 procent rapporterats i Europa i en bedömning från 2022 av vargens (*Canis lupus*) bevarandestatus i Europa⁷. Internationella naturvårdsunionen (IUCN) har klassificerat 3 av 9 vargpopulationer, 3 av 10 brunbjörnspopulationer och 3 av 11 europeiska lopopulationer i Europa som minst oroande. Båda järvpopulationerna i Europa är fortfarande hotade och den iberiska lon är fortfarande starkt hotad.

- C. De negativa effekterna av den växande vargstammens angrepp på boskap ökar. Vargar kommer allt oftare mycket nära människor, särskilt i tätbefolkade områden.
- D. De flesta populationer av stora rovdjur i Europa är gränsöverskridande. Enskilda populationer kan omfatta stora geografiska intervall mellan olika länder, inom och utanför EU, vilket leder till situationer där samma population i en region kan anses ha gynnsam bevarandestatus, medan den i en grannregion kan klassificeras som i behov av strikt skydd.
- E. Övervakningsmetoderna varierar kraftigt, vilket leder till att data om stora rovdjurs populationsnivåer är av ojämn kvalitet och kvantitet.
- F. Life-programmet har redan finansierat många projekt för att minska konflikter kopplade till vilda djur och främja långsiktig samexistens med stora rovdjur. Mellan 1992 och 2019 spenderades i genomsnitt 3,6 miljoner euro per år på projekt som var inriktade på åtgärder för att begränsa skador orsakade av stora rovdjur genom Life-programmet, och ytterligare 36 miljoner euro beviljades för pågående projekt som tillhandahåller kontextspecifik vägledning om effektiviteten hos begränsningsåtgärder såsom elektriska stängsel, herdar och användning av vakthundar för boskap i många olika regioner i EU. Det finns ett behov av ytterligare projekt i regioner och för stora rovdjursarter som ännu inte har hanterats.
- G. Tama djur, särskilt i betesmarker och öppna betessystem, löper större risk för angrepp (beroende på vilka åtgärder som vidtagits och hur effektiva de är) på grund av den ökande förekomsten av stora rovdjur. Detta gäller särskilt i bergsområden och glesbefolkade områden där bete är nödvändigt för att bevara dessa prioriterade livsmiljöer. I vissa tätbefolkade områden med få naturliga bytesarter för stora rovdjur kan tamdjuren också utsättas för en större risk.
- H. Allmänhetens inställning till stora rovdjur varierar kraftigt mellan olika länder och bland olika intressegrupper, särskilt i regioner där stora rovdjur har varit frånvarande

⁶ Large Carnivore Initiative for Europe – Specialist Group of the IUCN Species Survival Commission for the Standing Committee of the Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats, ‘[Assessment of the conservation status of the Wolf \(*Canis lupus*\) in Europe](#)’, den 2 september 2022.

⁷ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> Som ovan, s. 2.

under längre tid. Rädslan för attacker och bristen på tillräckligt stöd från myndigheterna för att undvika skador kan leda till olagligt dödande av skyddade arter.

- I. Får- och getsektorerna, som är de mest sårbara för rovdjursangrepp från stora rovdjur, har av bredare socioekonomiska skäl redan utsatts för ekonomiska påfrestningar i flera årtionden. Denna känsliga sektor kan ge ett mervärde för miljön genom extensivt bete, genom att bidra till att bevara den biologiska mångfalden i öppna landskap i många områden med naturliga begränsningar eller låg bördighet, såsom alpängar, och genom att bidra till att bekämpa fenomen som erosion och skogsbränder.
- J. Traditionella alpängar och ängsbetesystem överges i allt högre grad på grund av miljörelaterade, jordbruksrelaterade och socioekonomiska utmaningar.
- K. Förebyggande åtgärder för att undvika konflikter när det gäller samexistens har av Life-projekt i vissa EU-regioner rapporterats som framgångsrika metoder för att minska skador orsakade av stora rovdjur. Dessa åtgärders ändamålsenlighet kan dock påverkas av geografiska och lokala förhållanden. Dessa åtgärder kan leda till en ökad arbetsinsats och ökade kostnader för jordbrukarna, särskilt i regioner dit stora rovdjur återvänder eller där de utökar sina revir. Förebyggande åtgärder för att undvika konflikter när det gäller samexistens kan kombineras för att öka effektiviteten. Ersättningsbetalningarna, som regleras på nationell nivå, skiljer sig åt inom EU och ger inte alltid full ersättning för den skada som uppkommit.
- L. Förlusten av och skadorna på tamdjur på grund av angrepp av stora rovdjur orsakar inte bara ekonomiska skador för jordbrukare och uppfödare, utan har också betydande känslomässiga konsekvenser för tamdjurens ägare.
- M. Traditionella uppfödningmetoder som ger högt skydd av boskap mot rovdjur, såsom användning av herdar och vakthundar för boskap samt inhämtning nattetid för att säkerställa direkt och kontinuerlig övervakning av betesdjur, har använts i århundraden i Europa, men har gradvis övergetts på grund av betydligt färre rovdjursangrepp. Det kan visa sig svårt att fullt ut återgå till dessa gamla metoder i stor skala i vissa regioner på grund av förändrad markanvändning med en mer mångfunktionell strategi i jordbruksområdena, turismens ökade betydelse och det nuvarande socioekonomiska trycket som jordbruket står inför i EU, med betydande minskningar av antalet jordbrukare och lägre löner än genomsnittet. Innovativa lösningar måste hittas för att det moderna jordbruket ska kunna anpassas till vargarnas närvaro.
- N. Det behövs en konstruktiv samexistens mellan stora rovdjur och djurhållning, där å ena sidan bevarandestatusen för stora rovdjur kan fortsätta att utvecklas positivt, samtidigt som jordbrukarna å andra sidan skulle få verktyg och tillräcklig finansiering för att hantera och förhindra angrepp på produktionsdjur. Alla förvaltningsbeslut bör baseras på vetenskapliga belägg och solida fakta och ta hänsyn till ekologiska, sociala och ekonomiska perspektiv. Det kommer att behövas ytterligare diskussioner mellan berörda parter och jordbrukare i områden där stora rovdjur har varit frånvarande i årtionden, och ytterligare insatser kommer att behövas när det gäller utbyte av bästa praxis för att stödja införandet av förebyggande åtgärder och få tillgång till finansiering.

Den ökade förekomsten av stora rovdjur kan ha positiva effekter på ekosystemens funktion och motståndskraft och bevarandet av biologisk mångfald och ekologiska processer och bland annat bidra till att reglera populationer av vilda hov- och klövdjur. Parlamentet betonar också att närvaron av stora rovdjur, särskilt i nationalparker, bidrar till skogarnas rekreativvärde och ständigt ökande naturbaserad turism⁸.

- O. I oktober 2021 utfärdade kommissionen nya riktlinjer om strikt skydd av djurarter enligt habitatdirektivet, inbegripet vargar, i syfte att hjälpa EU:s medlemsstater att förbättra genomförandet av habitatdirektivet på fältet, och särskilt att säkerställa ett fullständigt, tydligt och exakt införlivande av artikel 16 i direktivet.
1. Europaparlamentet noterar de positiva resultaten av politiken för biologisk mångfald när det gäller återställande av stora rovdjursarter i EU och noterar deras inverkan på ekosystemens funktionssätt och motståndskraft, bevarandet av biologisk mångfald och ekologiska processer samt djurhållningen. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa en balanserad samexistens mellan människor, boskap och stora rovdjur, särskilt på landsbygden, och framhåller behovet att erkänna att förändringar i populationsnivåerna för vissa arter kan leda till ett antal miljörelaterade, jordbruksrelaterade och socioekonomiska utmaningar. Parlamentet konstaterar att artikel 2.3 i habitatdirektivet redan medger den flexibilitet som behövs för att effektivt hantera och hantera dessa synergier och avvägningar och anses vara ändamålsenlig. Parlamentet noterar att denna flexibilitet bör utforskas ytterligare.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att bedöma framstegen med att uppnå gynnsam bevarandestatus för arter på grundval av vetenskapliga belägg, i syfte att korrekt bedöma och övervaka utbredningen och storleken på populationer av stora rovdjur, inbegripet deras effekter på naturen och den biologiska mångfalden. Parlamentet betonar behovet av att ta hänsyn till arters stora gränsöverskridande rörlighet, eftersom bevarandestatusen för olika populationer av samma art kan variera mellan regionerna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare intensivt det gränsöverskridande samarbetet och betonar att övervakningen bör samordnas med hjälp av en harmoniserad metodik, med beaktande av transnationella populationer och (bio)geografiska regioner, i tillämpliga fall. Parlamentet uppmanar kommissionen att avsätta medel för studier av biologisk mångfald, till exempel inom ramen för Horisont Europa, som syftar till att uppdatera kartorna över stora rovdjurs utbredning och täthet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna använder lämpliga övervakningsmetoder för var och en av de olika arterna av stora rovdjur och de fördelar för den biologiska mångfalden som dessa för med sig, så att det blir möjligt att sammanställa jämförbara och standardiserade uppgifter av hög kvalitet för en effektiv bedömning av populationsnivåerna.

⁸ Europeiska kommissionen, '[Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores](#)', hämtad den 23 november 2022.

3. Europaparlamentet erkänner att angreppen av stora rovdjur ökar i hela Europa, vilket får negativa effekter för djuruppfödare. Parlamentet betonar vikten av att medlemsstaterna också samlar in information och rapporterar om de skador som är resultatet av angrepp av stora rovdjur. Parlamentet betonar att god övervakning av skadeutvecklingen för djuruppfödare är en grundläggande förutsättning för en framgångsrik politik, men att medlemsstaterna ändå använder olika undersöknings- och övervakningsmetoder. Parlamentet understryker vikten av standardiserade rapporteringsformat och understryker att detta även bör gälla för övervakning av effektiviteten i programmen för skadebegränsning, inbegripet ersättning och förebyggande åtgärder. Parlamentet begär att resultaten av övervakningen och den använda metodiken ska göras tillgängliga för allmänheten i tid och på ett transparent sätt. Parlamentet betonar att kommissionen bör samordna uppgiftsinsamlingen och utföra analyserna.
4. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra övervakningen av vilda djurs hälsa, särskilt när det gäller hybridisering mellan hund och varg, som bör upptäckas proaktivt i ett tidigt skede. Parlamentet efterlyser en standardiserad politik för identifiering av hybrider och en transparent strategi, inbegripet ett generaliserat gränsöverskridande utbyte av dna-prover från vargar mellan forskningsinstitutioner.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bistå regioner där det finns konflikter kring samexistens för att klargöra hur den flexibilitet som redan finns inom ramen för artikel 16.1 i habitatdirektivet kan utnyttjas på ett lämpligt och ansvarsfullt sätt. Parlamentet noterar kommissionens uppdaterade vägledningsdokument av den 12 oktober 2021 om strikt skydd av djurarter av gemenskapsintresse enligt habitatdirektivet⁹. Parlamentet betonar att det är kommissionens ansvar att förtydliga de befintliga riktlinjerna och vid behov hålla sin vägledning uppdaterad, bland annat om tolkningen av artiklarna 12 och 16, och uppmanar medlemsstaterna att bättre utnyttja de befintliga riktlinjerna och agera på ett effektivt sätt för att förebygga, begränsa och kompensera för de skador som orsakas av stora rovdjur, med beaktande av gränsöverskridande populationer, och att inrätta ändamålsenliga rättsliga och institutionella ramar för att stödja jordbrukare och uppfödare så att denna samexistens möjliggörs.
6. Europaparlamentet påminner om att undantag bara bör användas i enlighet med habitatdirektivet och Bernkonventionen från fall till fall när alla andra alternativa lösningar har misslyckats. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att användningen av undantag i kontrollen av stora rovdjur är en sista utväg och tydligt åtskild från jaktverksamheten.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att organisera möjligheter för olika intressenter, däribland aktörer på landsbygden, att diskutera stora rovdjurs påverkan. Parlamentet uppmanar dem att tillhandahålla information om praktiska lösningar och finansieringsmöjligheter för förebyggande åtgärder mot angrepp på boskap och att genomföra en tydlig informationskampanj. Parlamentet understryker

⁹ Kommissionens tillkännagivande av den 12 oktober 2021 '[Guidance document on the strict protection of animal species of Community interest under the Habitats Directive](#)' (C(2021)7301).

vikten av att utveckla intressentplattformar om samexistens med stora rovdjur på EU-nivå samt nationell och lokal nivå, såsom EU-plattformen om samexistens mellan människor och stora rovdjur, och av att främja dialog, utbyte av erfarenheter och samarbete för att hantera konflikter mellan människor och skyddade arter. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja utarbetandet av samordnade strategier i medlemsstaterna.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera om hur närvaron av stora rovdjur i Europa påverkar bärkraften för djurhållningen, den biologiska mångfalden, landsbygdssamhällena och landsbygdsturismen, inbegripet generationsskiftet inom jordbruket, mot bakgrund av de socioekonomiska faktorer som påverkar bärkraften för djurhållningen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvärdera den inverkan som angrepp av stora rovdjur kan ha på djurskyddet, liksom på djurböndernas välbefinnande, inkomsterna och högre arbetskrafts- och materialkostnader, även med beaktande av huruvida förebyggande åtgärder har vidtagits eller inte och hur effektiva de varit.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta en gedigen och heltäckande bedömning av alla relevanta hot mot och påfrestningar på varje art av stora rovdjur och deras livsmiljöer på europeisk nivå och i varje medlemsstat, antingen på grund av naturliga orsaker eller på grund av faktorer orsakade av människan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att också kartlägga prioriterade kontaktområden för populationer av stora rovdjur och att identifiera de viktigaste ekologiska korridorerna, spridningshinder, vägsträckor med hög dödlighet och andra viktiga landskapselement som hänger samman med den fragmenterade utbredningen av stora rovdjur, i syfte att undvika fragmentering av livsmiljöer.
10. Europaparlamentet betonar att djurhållningsanläggningar i bergsområden, särskilt Alpreionen, är särskilt sårbara för ökande skador från stora rovdjur. Parlamentet påpekar att jordbruksföretag i dessa regioner ofta är små och har höga merkostnader och att de bör skyddas och uppmuntras eftersom de kan bidra till att bevara bergslandskap och värna den biologiska mångfalden i svårtillgängliga områden. Parlamentet påpekar att områden som artrika gräsmarker med stagg på silikatsubstrat i bergsområden och alpina och subalpina kalkgräsmarker är särskilt värda att bevara enligt habitatdirektivet. Parlamentet konstaterar att dessa livsmiljöer har skapats i närvaro av vilda rovdjur och påpekar att en avgörande faktor för bevarandet av dessa områden är extensivt bete, till exempel av nötkreatur och hästar eller hjordar som vaktas av herdar. Parlamentet uppmanar kommissionen att skydda och bevara traditionella jordbruksmetoder, såsom betesbruk, modellen med övervakat bete, den praxis för växling av betesområde som erkänns av Unesco samt djurbönders levnadssätt, genom konkreta lösningar. Parlamentet inser att vissa av dessa metoder kan omfattas av den föreslagna förteckningen över potentiella jordbruksmetoder som finansieras genom miljösystem.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att de för närvarande tillgängliga förebyggande åtgärderna, däribland stängsel och vakthundar, som är framgångsrika i vissa EU-regioner, kan medföra ytterligare ekonomiska bördor och arbetsbördor för jordbrukarna, inte alltid stöds av EU-medel eller nationella medel och har en varierande grad av effektivitet och ändamålsenlighet beroende på de lokala förhållandena¹⁰. Parlamentet betonar i detta avseende att ekonomiskt stöd till förebyggande åtgärder bör åtföljas av rådgivningsstöd för att säkerställa ett heltäckande och skyndsamt genomförande av åtgärderna. Parlamentet framhåller att terrängens karaktär, de geografiska förhållandena, den historiska samexistensen med stora rovdjur och andra faktorer som ofta har avgörande betydelse för de berörda områdena, såsom turism, behöver beaktas vid genomförandet av förebyggande åtgärder och övervägandet av undantag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i de fall där populationerna av stora rovdjur växer, erkänna vikten av att utarbeta och genomföra begränsningsstrategier proaktivt i enlighet med habitatdirektivet, på grundval av vetenskapliga belägg.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vetenskapligt identifiera och stödja de bästa genomförbara förebyggande åtgärderna för att minska angrepp och skador från stora rovdjurs predation på boskap, med beaktande av medlemsstaternas regionala och lokala särdrag, och att hjälpa djurbönder att ansöka om dessa förebyggande åtgärder, så att de framgångsrika strategierna kan bli fler och användas på bredare front. Parlamentet efterlyser också att de på ett effektivt sätt inkluderas i rådgivnings- och spridningstjänster. Parlamentet efterlyser en ökning av Life-finansieringen av projekt som syftar till att uppnå samexistens med stora rovdjur samtidigt som finansieringen för skydd av arter upprätthålls. Parlamentet efterlyser en prioritering av småskaliga projekt som syftar till att dela och utveckla bästa praxis om samexistens med stora rovdjur, och uppmanar kommissionen att fastställa lämpliga krav för att mäta och rapportera effektiviteten hos skadebegränsande åtgärder som undersöks i projekt som finansieras av EU, till exempel genom Life-programmet, och att då prioritera objektiva och kvantitativa bedömningsmetoder.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta och genomföra omfattande handlingsplaner för arter eller bevarande- och/eller förvaltningsplaner, om sådana saknas, med beaktande av befolkningstäthet, landskapsstrukturer, beteshållning, bevarandestatus, annan relevant mänsklig verksamhet samt populationer av vilda hov- och klövdjur.
14. Europaparlamentet belyser behovet av regelbunden övervakning av populationer av stora rovdjur för att strategiskt planera bevarandeåtgärder, tillämpa förebyggande system för att minska konflikter samt utvärdera resultatet av alla åtgärder. Parlamentet påpekar att övervakningen bör baseras på en robust metodik, att den bör främja och

¹⁰ Cortés, Y. et al., '[A decade of use of damage prevention measures in Spain and Portugal](#)', *Carnivore Damage Prevention News*, 2020.

¹¹ Oliveira, T. et al., '[The contribution of the LIFE program to mitigating damages caused by large carnivores in Europe](#)', *Global Ecology and Conservation*, Vol.31, 2021.

underlätta olika intressenters deltagande och att dess resultat regelbundet bör kommuniceras till allmänheten och de viktigaste intressentgrupperna.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att identifiera adekvata och långsiktiga finansieringsmöjligheter för lämpliga förebyggande åtgärder och tillräcklig ersättning till djurbönder, inte bara för eventuella förluster och kostnader till följd av angrepp av stora rovdjur, utan även för de begränsningsåtgärder som vidtagits, i syfte att säkerställa samexistens med stora rovdjur och hållbara djurhållningsmetoder. Parlamentet betonar att ersättningssystem, utformade på ett sådant sätt att djurhållning och närvaron av stora rovdjur inte innebär någon utebliven förtjänst för djurbönderna, bör täcka direkta och indirekta kostnader i samband med rovdjursangrepp och bör integreras med förebyggande åtgärder för största möjliga effektivitet. Parlamentet betonar vikten av att rättvist och heltäckande kompensera för alla förluster av produktionsdjur som orsakas av stora rovdjur, inbegripet hybridarter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att förbättra tillgången till ekonomisk ersättning. Parlamentet uppmanar kommissionen att erkänna att det ökande antalet angrepp av stora rovdjur innebär att de resurser som avsätts för att skydda tamdjur och betala ut ersättning också ökar. Parlamentet beklagar att den ersättning som betalas ut till uppfödare efter ett angrepp varierar från medlemsstat till medlemsstat. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att ändra sina jordbruksriktlinjer för att underlätta ersättning för skador orsakade av stora rovdjur i form av statligt stöd.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.